

Publicerad 2008-08-30 13:48 av _lotte_

Hon borde bara gå...

Det är konstigt, att vad man får stå ut med.

Bara för att få veta, att man egentligen är helt ensam och övergiven.

Att man tar slag, för att man tror att man egentligen är älskad,

Att man döljer märkena, för att man tror att han inte menade,

att det var ett misstag i som gick överstyr bara för sekunden.

2 blåa buler och han slutade inte

Han gick bakom, inte för att kramas, utan för att ta henne runt halsen
slänga ner henne på golvet,

Precis som om hon vore en trasig docka, som inte hade något syfte kvar

När hon är nere, ger han henne en lätt spark, bara för att markera att hon inte är välkommen

Hon springer ut från lägenheten, hon kommer inte gå hem, hon kommer stanna ute i hela natten.

Dagen efter säger dom inget, hon vägrar be om ursäkt för hans misstag.

Men hans ögon säger mycket, det vet hon.

Hon älskar honom för att hon gör det, för att hon inte vet fall han gör det.

Men han älskar inte henne...det har han aldrig gjort

Han kommer krossa henne, han kommer bli hennes misstag, hon måste lämna honom...

Det vet hon om!

Men det är svårt att göra det man inte vill.

Hans ögon blev svarta, när han våldtog henne natt efter natt.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren _lotte_ med Poeter.se id #15316 innehar upphovsrätten